

Min oplevelse af portefolie projekt

- skrevet i farten!

Samarbejdet med Bente om udviklingen af en brugbar værkstedsportefolio har været meget spændende og inspirerende for både mig og mine elever. I praksis valgte jeg at arbejde med et meget konkret projekt, for at få problemstillingerne helt ned på jorden, nemlig fremstilling af en stor træterrasse på ujævnt terræn. Umiddelbart valgte jeg 4 områder, som jeg ville undersøge og arbejde nærmere med.

1. Hvad går arbejdet egentlig ud på i store træk? Hvordan laver man en terrasse? Kan vi opdele i mindre og overskuelige delprocesser?
2. Hvordan anskueliggør jeg og dokumenterer læring i det her overfor eleverne?
3. Hvordan underviser jeg? Hvad er mine metoder og motivationer?
4. Hvordan får jeg eleverne inddraget i det konkrete arbejde med portefolioen?

1. Allerførst tog vi ud og kiggede på huset og haven, hvor terrassen skulle laves. Den erfarne håndværker ser straks billedet af færdig terrasse for sig, og ved, at der under brædderne ligger nogle strøer, alle vandrette, og med lige stor afstand osv. Mine elever har ikke denne erfaring, så derfor tog vi hjem på værkstedet og lavede vi en tegning af terrassen i størrelsesforholdet 1:10. Terrassen er 5x10m med et par skæve vinkler, så tegningen fylder alene 50x100cm. En tegning er kun i et plan, så derefter hævlede vi strøer og brædder i 1:10, så vi kunne oplægge materialerne i 3D. Herefter er det meget nemmere at overskue projektet. Alle har nu et klarere billede af, hvordan det skal se ud.

Vi tager ud på arbejdspladsen med tegning og model, og jeg starter en diskussion om hvad der allerførst skal ske, og så starter vi.

2. Billeddokumentation er taknemmelig. Jeg har altid en lille digitalkamera med mig, og bruger det flittigt til at fange stemninger, og eleverne er efterhånden vant til at der bliver fotograferet, så billederne er i de fleste tilfælde naturlige. Ved at kigge billederne igennem, kan vi konstatere at der sker en masse og der bliver produceret.

Når der opstår et konkret fagligt problem, som en skrue, der sidder skævt i forhold til de andre, går jeg tæt på med linsen, så vi har en dokumentation af problemstillingen til senere diskussion.

Jeg mener også, at det er vigtigt at vi tager os tid til snakken lige nu, og bemærker hvem der tænkte hvad og hvem der kom med den gode ide til at løse problemet.

Efterhånden er det naturligt at eleverne selv tager kameraet og zoomer ind på nogle interessante detaljer.

Min plan er, at eleverne selv skal have en computer (fælles) til redigering af billeder og tekst.

3. Jeg har selvfølgelig måttet se på min egen måde at undervise på. Det som efterhånden er ubevidste kompetencer, har jeg været nysgerrig på, for at finde ud af, hvilke tanker og motivationer, der ligger bagved min undervisning. Jeg kommer ikke nærmere ind på det her, men jeg går jo først og fremmest ud fra, at den enkelte elev har de resurser, der skal til, for at han kan lære, og helt grundlæggende accepterer jeg elevens model af verden. Det er en god øvelse.

4. For at inddrage eleverne i portefolioprocessen, uddeler jeg opgaver efter lyst og evner. I dette tilfælde er det en fælles opgave, så der kan blive mulighed for at alle kan bidrage med lige netop det de er gode til. F.eks. skulle en elev til møde i Århus om formiddagen og kunne først komme til Odder over middag.

I stedet for at spille tiden med transport hed hjemmeopgaven:

Beskriv processen.

Næste dag kom han med en A4 side med overskriften, "Kunsten at lægge planker."

En anden elev fik til opgave at lave en liste over alle slags værktøj, vi havde brugt. En tredje skulle beskrive alle de 7 forskellige save, vi havde anvendt, og beskrive hvorfor den ene dur her og den anden der. En rigtig god opgave.

Jeg har sørget for billedokumentation af hver enkelt sav, og for at der var en diskussion på stedet, da der blev savet. Der kom et par sider.

En fjerde elev, som i forvejen er opmærksom på personlige relationer, fik til opgave at beskrive mine pædagogiske metoder, herunder anvendelse af motivation. Jeg ville også gerne have, at hun kunne beskrive hvordan jeg gerne vil have værkstedet og samarbejdet skal fungere. Hun fik frit slag, og der kom et par sider. Spændende læsning.

Stavefejl og påstået ordblindhed er ingen undskyldning, så går vi bare et par stykker sammen. *(og en lille kommentar fra Bente – jeg har oplevet det samme – medmindre eleverne er totalt skriveblokerede. Når eleverne oplever, at det ikke handler om at stave rigtig og at præstere skrivning, men at vægten lægges på processkrivning, så kører det).* Samlingen af mappen foregår på en dag tæt på begivenhederne, så det stadig står lysende klart.

Jeg mangler endnu at lave nogle rutiner, så portefolioarbejdet kan køre sideløbende med og integreret i det daglige. F.eks. at eleverne har fri adgang til kamera, computer, mapper osv., så der løbende kan gemmes og redigeres. Det bedste er den tydelige stolthed, der breder sig, når mapperne er færdige. **"Se, det her har vi lavet!"**

Bent

Håndværkerlinien

Odder Produktionsskole.